

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۰۹/۲۲

عبدالقیوم میرزاده

مذاکرات دوحه و انتظارات

مذاکرات بین ۲۱ نماینده از طرف دولت افغانستان تحت ریاست عبدالله ریاست شورای صلح افغانستان و ۲۱ نماینده از طرف دولت پاکستان به مشوره امریکا زیر نام نماینده گان طالبان تحت ریاست مولوی عبدالحکیم قیلاً در اداره طالبان قاضی القضاة بروز شنبه مورخ ۱۲ سپتمبر ۲۰۲۰ در یکی از سالون های بزرگ هتل شرایتون شهر دوحه پایتخت قطر با بیانیه افتتاحیه سلطان بن سعد المرخی وزیر امور خارجه قطر به کار خویش آغاز کرد. مجلس افتتاحیه این مذاکرات در حضور مایک پومپئو وزیر خارجه ایالات متحده امریکا و زلمی خلیل زاد نماینده وزارت خارجه امریکا در امور صلح افغانستان و شرکت حضوری و غیر حضوری وزرای خارجه عده از کشور های آسیایی، اروپائی، اتحادیه اروپا، سازمان ملل متحد و سایر سازمانهای بین المللی تدویر یافت. نخستین سخنرانان این مذاکرات داکتر عبدالله عبدالله و ملا عبدالغنی برادر بودند.

این مذاکرات بازتاب وسیع بین المللی داشت بر علاوه آنکه در رسانه های بین المللی وسیعاً پخش و منعکس گردید آنتونیو گوتریش، سرمنشی سازمان ملل متحد گفت که زمینه برای برقراری صلح در افغانستان فراهم شده است. وی افزود روند صلح همه را امیدوار کرده است و با تأمین صلح زمینه بازگشت هزاران مهاجر افغان در کشور شان فراهم خواهد شد.

جوسپ بورل مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا نیز بر تأمین آتش بس تأکید کرد و گفت که همه شرایط برای تأمین آتش بس فراهم شده است. او تأکیداً یادآور شد که باید روند صلح توسط خود افغانها مدیریت شود و جامعه جهانی به استقلال افغانستان احترام می گذارند و رعایت حقوق اقلیتها، گروههای آسیب پذیر و زنان در گفت وگوهای صلح باید مورد تأکید باشد.

ینس استولتنبرگ، منشی عمومی پیمان اتلاننیک شمالی ناتو نیز گفت سازمان پیمان اتلاننیک شمالی آماده حمایت از روند مذاکرات صلح افغانستان است. او با بیان اینکه صلح افغانستان نزدیک است، گفت دولت افغانستان و نمایندگان طالبان اراده خود را برای تعامل با یکدیگر نشان داده اند. وی گفت که ناتو نیروهایش در افغانستان را با هدف حمایت از تلاش های صلح در این کشور تنظیم خواهد کرد. «در عین حال ناتو نسبت به آموزش و کمک مالی به نیروهای امنیتی افغانستان با هدف محافظت از مردم این کشور متعهد می ماند».

هایکو ماس، وزیر امور خارجه آلمان گفت که مذاکرات میان نماینده گان دولت افغانستان و طالبان را کار دشوار توصیف کرد اما گفت توقع از این مذاکرات بسیار زیاد است. ماس تأکید کرد که در روند صلح افغانستان، حقوق زنان، اقلیت های قومی و حقوق بشر باید حفظ شود. او همچنان آمادگی کشورش را برای همکاری به هدف کامیابی مذاکرات صلح اعلام کرد.

اریکسون سورید وزیر خارجه ناروی هم آغاز مذاکرات بین نماینده گان دولت افغانستان و طالبان را تاریخی عنوان کرده و بیان داشت که اگر اراده موجود باشد هر چیز انجام خواهد یافت.

هكذا عده از وزرای خارجه کشور های آسیایی هم حضوری و هم از طریق ویدیو کنفرانسها و نظریات شانرا درباره این مذاکرات بیان داشتند و همه متفقاً از برقراری صلح و آرامش در افغانستان حمایت کردند

د پانو شمیره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولی

سابرا مانایم جایی شکر وزیر خارجه هند حمایت بیدریغ خویش را از آتش بس دائمی و فوری در افغانستان اعلام کرد و اضافه کرد که ادامه خشونت ها در افغانستان به هر نحوی آن پذیرفتنی نیست. وی تأکید کرد که باید مالکیت روند صلح به دست افغانها باشد تا آنها بتوانند به اهداف خود برسند و هر تصمیمی که گرفته می شود باید به نفع اقلیت ها و زنان باشد و تداوم خشونت ها به صلح آسیب می رساند و باید خشونت ها خاتمه پیدا کند.

شاه محمود قریشی وزیر خارجه پاکستان نیز در نشست افتتاحیه مذاکرات بین نماینده گان افغانستان و دست نشانده گانش بنام طالبان در دوحه گفت: پاکستان و عمران خان بر این موضع تأکید دارند که جنگ افغانستان راه حل نظامی ندارد و راه حل سیاسی تنها راه است. او اضافه کرد: خوشحالیم که دیدگاه ما از سوی جامعه جهانی پذیرفته شده و ما مسئولیت خود را عملی کردیم. مذاکرات پیش رو، مذاکراتی است که در آن افغانها می توانند درباره آینده خود تصمیم گرفته و سرنوشت خود را خود بدون دخالت بیرونی انتخاب کنند. وی تصریح کرد که پاکستان از جنگ افغانستان آسیب زیادی دیده است و مردم بیجا شده و شهروندان و نیروهای امنیتی پاکستان قربانی داده اند. او علاوه کرد که مذاکرات بین دولت و طالبان مهم بوده و برای حل معضل افغانستان راه حل وجود دارد و این راه حل را باید افغانها پیدا کنند.

وانگ یی وزیر امور خارجه چین در سخنرانی خویش در قبال این مذاکرات گفت: چین می خواهد این گفت و گوها منجر به حل اختلاف ها و یافتن یک راه حل برای منازعه افغانستان شود. او تأکید کرد که خارج شدن نیروهای خارجی از افغانستان باید منظم و بر اساس شرایط باشد.

با وصف این همه سخنرانی ها و مطالبات اکید بین المللی مبنی بر آتش بس و قطع خشونت که در بالا گوشه کوچک آنرا به اختصار ارائه کردم همزمان با شروع مذاکرات دوحه وضع در بیشتر ولایات کشور فوق العاده بوخامت گرائیده و طالبان بر علاوه عملیات های انتحاری در میان مجتمعات مردم، ماین گذاری جاده های کشور، ترورهای انفرادی خاصاً ترور اشخاص با نفوذ محلات که مواضع مخالف پاکستانی دارند، جنگ بسیار وسیع را در بیش از هفده ولایت کشور راه اندازی کرده اند. در نتیجه این جنگها همه روزه ده ها تن از سربازان و افسران قوای مسلح کشور شهید و صدها تن دیگر زخمی و معیوب میگردند. خلیل زاد با توییت ها و اعلامیه های تبلیغاتی اش دولت افغانستان را تحت فشار قرار داده که در این شرایط حساس (گفتگو های صلح) نباید به آدرس طالبان انتقاد وارد گردد و حرف های درشت گفته شود، علیه مواضع طالبان عملیات های نظامی صورت نگیرد و هیئت دولت افغانستان را همه روزه به مسامحه و سازش ترغیب میکند و شاید هم در پشت پرده تهدید و تخویف نیز بکار گرفته شود که تا کنون در این زمینه اطلاعی در دست نیست. از تحلیل اخبار چنین میتوان استنباط کرد که در دو روز اول مذاکرات سرو صدا هایی مبنی بر عدم حضور خارجی ها که یقیناً مراد از خلیل زاد و نماینده گان سازمان استخبارات نظامی پاکستان ISI بوده مطرح گردید ولی بزودی این سرو صدا ها خاموش گردید.

پس از توافق ۲۵ فبروری ۲۰۲۰ (طالبان - امریکا) این دور از انتظار نبود که امریکا همانطوریکه برای لشکر کشی اش در افغانستان در سال ۲۰۰۱ زیر چتر سازمان اتلانتیک شمالی جامعه بین المللی را با خود همراه ساخت و نمایش بن را برای ایجاد یک حکومت خلاف اراده مردم افغانستان راه اندازی کرد و همین خلیل زاد ابتکار عمل آنرا در دست داشت حالا نیز برای گذاشتن سرپوش بر خجالت و شرمساری بین المللی اش نخست با گروه تروریستی که برای سرنگونی شان به کشور زخمی و خون چکان ما لشکر کشی کرده بودند و در این مدت قریب بیست سال هزاران تن از هموطنان ما را کشتند و کشور ما را به خاک و خون کشیدند، در مدت بودنشان در افغانستان کشور ما را بزرگترین تولید کننده مواد مخدر ساختند تا هم خود نفع ببرند و هم شریکان طالب شان را خود کفا سازند و تا توان و امکان داشتند به همکاری مافیای هایی که خود پروریدند انواع فساد را در سرتاسر جامعه ما مروج ساختند، توافقنامه صلح به امضاء رسانیدند. اکنون نوبت رسیده به جهانی ساختن مسئله بقدرت رسانیدن طالبان که میخواهند از طریق همچو همایشات بین المللی برای اجیران سازمان استخبارات نظامی پاکستانی مشروعیت بین المللی کسب کنند. مشروعیت دهی گام بگام یک گروه تروریستی بنام طالبان که اعضا و رهبران آن در شورای امنیت سازمان ملل متحد بنام تروریست ثبت و راجستر شده بود و مورد پیگرد نیرو های بین المللی قرار داشتند و بیشترین اعضای رهبری آن در زندان گوانتانامو و سایر زندانهای امریکاییان در افغانستان و پاکستان زندانی بودند بصورت انفرادی و گروهی از زندانها رها شده و بر اساس فشار امریکا از لست تروریست های بین المللی شورای امنیت ملل متحد خارج گردیده، دفتر قصر مانند مجل در قطر برایشان در نظر گرفته و میلیارد ها دالر مصارف شانرا از بودجه امریکا تأمین کردند و آخر الامر برای مشروعیت دهی شان در انظار جهانیان باب مذاکره را با این گروه تروریستی باز کرده و توجه جهانی را بطرف شان معطوف ساختند. روزنامه میرر انگلستان در شماره مورخ ۲۱ سپتمبر خویش راپورتاژ مفصل با نشر عکس های مشهود از شاهراهی در ولایت کندهار و بعضی شاهراه های دیگر افغانستان را به نشر سپرده اند که طالبان را در لباس نظامیان امریکایی مجهز با اسلحه و تجهیزات مدرن امریکایی و وسایط زرهی امریکایی نشان میدهد که در مسیر شاهراه ها پاتک های تلاشی افزاز کرده و از راننده های وسایط نقلیه پول جمع آوری و مردم را استنطاق و زندانی میسازند.

از طرف دیگر به همان اندازه که در نظم و نسق طالبان و مشروعیت دهی شان میادرت ورزیدند به همان اندازه و حتی بیشتر از آن مشروعیت دولت افغانستان را با مداخلات بیشرمانه در امور ارگانه‌های دیموکراسی، زیر سوال بردن انتخابات، تحمیل پروژه های توطئه گرانه فراقانونی ریاست اجراییه، تمویل، حمایت و تشجیع عناصر خود فروخته ضد منافع ملی چون عبد الله عبدالله و همدستانش در دو دور اخیر انتخابات و پیشبر مذاکرات با طالبان بدون حضور دولت افغانستان در انظار جامعه بین المللی تضعیف کردند و در سطح ملی حکومت را فاقد اعتبار قانونی ساخته و مشروعیت آنرا زیر سوال بردند. امریکاییان با این مداخلات بیشرمانه در کشور ما تلاش دارند تا نظم لنگان و نا توان ادراه و قانون، ارکان سه گانه قوت های مسلح کشور برای دفاع از تمامیت ارضی و حاکمیت ملی، ادارات تأمین دیموکراسی، جامعه مدنی، مؤسسات دفاع از حقوق زنان، طرح پروژه های بزرگ اقتصادی با دور نمای خود کفایی را که با دادن هزاران قربانی بدست آمده ناپود ساخته و مسئولیت اش را به گردن دولت افغانستان بیاندازند. وقتی که دولت افغانستان در برابر این مداخلات قلدربا بنه شان ایستاد و از بقدرت رساندن مجدد عناصر خود فروخته گروپ عبدالله عبدالله جلوگیری کرد تا سرحد قطع همه انواع کمک ها و کمک های اقتصادی تهدید رسمی صورت گرفت. خوشبختانه با شفافیت که اکنون در طرز کار اداره دولت موجود است تمام این فشار های ذوجوانب امریکا مبنی بر همکاری شان با تروریستان بین المللی و خابنن و وطنفروشان داخلی یک یکی در انظار جامعه بین المللی قرار داده میشود. مثالهای تهدید قطع کمک های امریکا، رهایی زندانیان تروریست طالب و مداخلات امریکا در امور انتخابات افغانستان و سایر موارد از جمله نمونه هایست که همه جهانیان شاهد آن اند.

به آنانیکه از این مذاکرات بسیار انتظار دارند خاطر نشان گردد که سیاست و استراتژی های امریکا، اتحادیه اروپا، چین، روسیه، پاکستان، ایران و کشور های آسیای میانه کاملاً مبرهن و معلومدار است. آنها از کشور ما منحنیت موقعیت اهم جغرافیایی اش سوء استفاده میکنند و در هر کشاکش استراتژیک این بازیگران قدرتمند بین المللی به همکاری شرکای منطقوی شان این مردم بیچاره ماست که قربانی میدهند. آنچه در این میان گنگ و مبهم است موقعیت وطنفروشان و خود فرختگان داخلی است که با حیله و نیرنگ مردم را به گروگان گرفته اند و مردم از همه جا بی خبر ما نمیدانند که این خود فرختگان کی و به کی خود را میفروشند و هزاران و صد ها هزار دیگر را قربانی میکنند. هر دو طرف آنجا خود را نماینده مردم افغانستان قلمداد میکنند در حالیکه مردم حتی اطلاع ندارند که حقیقتاً جنگ بر سر چیست؟ یکطرف به جهانیان حکومت ناب اسلامی و شریعت را در افغانستان عنوان میکند که مردم با حیرت از خود میپرسند که مگر تا حالا آنها به کدام آئین معتقد بودند؟ که حالا باید مسلمان شوند. طرف دیگر جمهوریت را به دفاع گرفته است. جمهوریتی که متأسفانه مردم در زیر فشار این مافیا ها، دزدان، زورگویان، غاصبین و مفسدین نه تنها هیچ ثمره ملموس از آن نگرفته است بلکه هر روز بیشتر از روز قبل وضعیت اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی بوخامت میگراید و مردم نادار تر و ناتوان تر میگردند. با وصف این همه نارسایی و نا کاره گی دولت بنابر هر عاملی که است در پرتو قانون اساسی و قوانین مهتم امروز دستگاه بزرگ مشتمل بر ادارات قانونگذار، شمولیت همه اقشار خاصتاً زنان در رده های مختلف اداره و ارگانههای رهبری، تأسیس دستگاه های جامعه مدنی و دفاع از حقوق شهروندان همه و همه دستاورد هایی اند که برای دستیابی به آن مردم هزاران قربانی داده اند که راه اندازی این همایشات همه این دستاورد ها را به خطر نابودی تهدید میکند.

دونالد ترامپ مصمم است هر طوری که شده تا آستانه انتخابات برای ریاست جمهوری در امریکا مواد تبلیغاتی مؤثر برای جلب توجه رأی دهنده گانش بدست بیاورد برای وی مهم نیست که چه بلایی بر سر مردم کشور ما می آید. استراتژیست های امریکایی میبینند که امریکا دیگر آن پتانسیل یا ظرفیت اقتصادی را ندارند تا ده ها و صدها هزار نیروی نظامی اش را در اکناف جهان منجمله افغانستان نگهدارد به این می اندیشند که بوسایل و ذرایع کم هزینه تر اهداف شانرا عملی کنند. در مثال جنوب آسیا، آسیای میانه و افغانستان آنها مصمم اند اهداف شانرا بوسیله شریک مطمئن استراتژیک شان یعنی پاکستان در وجود سازمان های تروریستی نظیر طالبان، داعش، القاعده، جیش محمد، حزب اسلامی ترکستان شرقی یا حزب اسلامی ایغور ها و سایر سازمانهای تروریستی که در پاکستان زیر نظر سازمان استخبارات نظامی آنکشور تعلیم و تربیه، تسلیح و تجهیز میگردد تعمیم کنند. این استراتژیست ها میبینند که پاکستان برغم اختلافات اش با هند در همسویی با پلانهای بزرگ اقتصادی چین در جنوب آسیا و مسایل تأمین انرژی در نقطه مقابل امیال امریکاییان قرار میگیرد بناً به این فیصله رسیده اند تا افغانستان را دو باره به پاکستان بسیارند. با این مختصر به این نتیجه میرسیم که صرف نظر از عنوان هایی که برای این همایش مسخره بنام گفتگو های صلح و یا مذاکرات صلح و قطع جنگ ویا تقابل امارت و جمهوریت میدهند و یا عده توصیه میکنند که در این مقطع با احتیاط تمام برخورد گردد زیرا مسئله صلح در میان است!!؟؟

به همه این دوستان باید گفت که آنچه امروز برای افغانستان اهمیت فراوان دارد اتحاد و همصدایی همه مردم در دفاع از حاکمیت ملی، حقوق و آزادیهای مردم میباشد. اتحاد مردم و ایستاده گی شان در کنار دولت دقیقاً به مفهوم تأمین صلح است. اگر پاکستان ریزرف هایش را در درون دستگاه دولت همچو دولت سایه یا ستون پنجم از دست بدهد به یقین با دولت افغانستان کنار می آید و اکنون در دستگاه اداره دولت این درایت دیده میشود که در آنصورت در تحت شعاع زرین منافع ملی کشور با پاکستان کنار آمده و برای رفع مشکلات تاریخی اقدامات ملی و زمینه سازی های

سیاسی بعمل آورد. واقعاً افغانها در جریان این همایش و در داخل کشور یک صدای واحد سر دهند که ما متحدانه از دولت خویش دفاع میکنیم و در کنار آن ایستاده ایم و در دوحه آنده اعضای هیئت جانب افغانستان که منافع ملی کشور را درک میکنند و باورمند منافع قومی، سمتی، گروهی و تنظیمی نیستند و میدانند که تدویر کننده گان این پلان ها و همایشات مزخرف را درست در نقطه مقابل منافع ملی کشور ما براه انداخته اند و مصمم اند تا این پروژه ننگین را بالای دولت و مردم ما بوسیله فشار جامعه جهانی تحمیل کنند و به آن مشروعیت بین المللی نیز بدهند. گرچه از تحلیل نظریات بیانیه دهنده گان بین المللی بر می آید که آنها در این پلان خصمانه با امریکا و پاکستان نیستند و خواهان استقلالیت مذاکره کننده گان و در گام نخست آتش هستند ولی لازم است تا فرصت را غنیمت شمرده با تمام نیرو و توان و اسناد مؤثق به جهانیان ارائه کنند که طالبان یک گروه تروریستی پاکستانی بوده و اکنون به همکاری امریکا خلاف اراده مردم افغانستان بر سر شان تحمیل میگردند. چنانکه همین اکنون در نخستین روزهای مذاکرات با طرح پیشبرد مذاکرات در پرتو اصول فقه حنفی به شکل اکستریمیستی در پی حذف سایر باشندگان سرزمین واحد مان افغانستان اند. گویا شیعیان مانند پیروان سایر ادیان از اصول شریعت خارج بوده و با آنه باید به حکم شریعت برخورد صورت گیرد که خود گواه مستند بر مغایرت تمام با دین مبین اسلام و اندیشه است کاملاً ضد افغانی.

در این جریان و بصورت دوامد روزارت امور خارجه افغانستان و سایر ادارات ذیربط با دیپلوماسی فعال و مؤثر به ذرایع گوناگون جهانیان و بخصوص همسایگان و کشور های آسیای میانه را از خطرات ناشی از اهداف خصمانه و تروریستی پاکستان در وجود طالبان و سایر گروه های تروریستی در منطقه آگاه سازند. این کشور ها و مردم شان باید بدانند اگر پاکستان در این ماجرا برنده گردد طالبان روسی، ایرانی و چینیایی در اولین مرحله و کمترین زمان ممکن سلب صلاحیت و نابود میگردند زیرا پاکستان هرگز اجازه نخواهد داد تا منافع اش از جانب دیگران تحت سوال قرارگیرد.

وزارت خارجه افغانستان همچنان تلاش های اخیر امریکا مبنی بر تأسیس یک اتحادیه ضد چینی با اشتراک کشور های جاپان، امریکا، هندوستان و استرالیا بنام کواد را که تا کنون اتحادیه رسمی نبوده تحت نظر داشته تأثیرات اشتراک هندوستان که برغم اختلافات سرحدی اش با چین متمایل به این اتحادیه میباشد در مسایل افغانستان مورد ارزیابی و کارشناسانه قرار داده و با استنباط منطقی در زمینه با یک پیپلوماسی فعال اجراء عملی رویدست گیرند.